

Фикҳ дарслари (204-дарс) Намозда имомнинг таҳорати кетиб қолса...

00:00 / 11.11.2022 4087

نَمَّ: «مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَ لَلْأُلُوسِ رَلَّاقُ: تَلَّاقَ أَهْنَعُ لَلْأَيِّضَرَةَ شَيْئًا عَنَّا
لَذِي فِي وَهْوِهِتِ الْوَالِصِ لَعْنُ بَيْلٍ مُثَّ، أَضَوْتِي لَفِ فَرَصْنِي لَفِ فَأَعْرُ وَأُيَقُ هَبَّاصًا
هَجَامٌ نُبَاهُ أَوْرَ. «مَلَّكَتِي أَلِ»

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким намозда қайт қилса ёки бурни қонаса, бурилиб чиқсин, таҳорат қилсин ва гапирмаган бўлса, намозини келган жойидан ўқиб кетсин», дедилар».

туравер», деб ишора қилдилар. Сўнгра Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Абу Бакрнинг ёнига, унга тенглашиб ўтирдилар. Абу Бакр Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг намозларига, одамлар Абу Бакрнинг намозига эргашиб намоз ўқидилар», деди».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

Имомнинг таҳорати кетганда ўрнига бошқа кишини тортиб қўйишига Умар розияллоҳу анҳуга суиқасд қилинганда ўринларига Абдурраҳмон ибн Авф розияллоҳу анҳуни тортиб қўйганлари ва Али розияллоҳу анҳунинг бурунлари қонаб кетганда ўринларига бошқа одамни тортиб, имом қилиб қўйганлари далилдир.

Сўнгра таҳорат қилиб, ўша ерда намозини тамомлайди ёки якка намозхонга ўхшаб жойига қайтади.

Таҳорат қилган жойида намозини келган жойидан давом эттириши, орага кўп амал тушиб қолмасин, деган мақсадда бўлади. Ўрнига қолган имом намозни ўқиб бўлганини билса, шундай қилади.

Намозда таҳорати кетиб қолган якка намозхон ҳам таҳорат қилган жойида намозини ўқиб олади ёки аввал намоз ўқиётган жойига қайтиб, келган жойидан намозини давом эттиради.

(Ўрнига қолдириб кетган) **имоми** (намозидан) **фориғ бўлган бўлса**, (ўзи намозини тугатиб олади).

Бўлмаса, қайтиб келиб (унга иқтидо) **қилади.**

Яъни ўзи ўрнига қолдириб кетган ўша имомга иқтидо қилиб, намозни давом эттиради.

Муқтадий ҳам шунга ўхшайди.

Намозда таҳорати кетиб қолса, бориб, таҳорат қилади. Имом намозни тугатган бўлса, ўша ерда, тугатмаган бўлса, қайтиб, унга иқтидо қилган ҳолда давом эттиради.

Агар намозхон жинни бўлиб қолса, ҳушидан кетса, эҳтилом бўлса, қаҳқаҳа билан кулса, қасддан таҳоратини кетказса, унга кўп пешоб

етса, боши ёрилиб, қон оқса ёки таҳорати кетганини гумон қилса-ю, кейин таҳорати кетмагани аён бўлса, намози бузилади.

Бунда охирги ҳолатдан бошқа барчасида шубҳасиз, намоз бузилади ва янгитдан таҳорат қилиб, қайтадан намоз ўқилади.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди